

[Waldorff]

servative og andre skal tage ved lære af eller lade sig bevæge af sådan en rapport, men man kunne sådan set godt have forventet, at socialdemokratiet havde interesseret sig bare så meget for den, at man fandt den værd at omtale her i dag. Hverken den socialdemokratiske ordfører eller miljøministeren omtalte imidlertid den rapport med ét eneste ord eller kommenterede de oplysninger, som er bragt som bilag til vores forslag her i dag.

Det siger vel nok en del om, hvad det faktisk er, der bevæger socialdemokratiet og regeringen i dette spørgsmål. Det er ikke – som det også blev understreget af SFs ordfører – et spørgsmål om den konkrete viden, man har om Barsebäck. Det er reelt et spørgsmål om at træde vande, indtil man finder ud af, hvor man skal stille sig i den sidste ende.

Barsebäckskandalen vokser jo hele tiden. Det har været omtalt, at der nu også er kommet en kritik af de geologiske forhold omkring Barsebäcks placering. Det blev lige nævnt også af hr. Ivar Hansen, og den bemærkning, som han leverede, nemlig at det var blevet afvist som bestillingsarbejde, siger nok temmelig meget om hr. Ivar Hansens kvalitetskrav, så at sige, med hensyn til, hvad han underbygger sine egne udtalelser med. Det er sådan, at Sydkrafts direktør har slynget ud, at det var et bestillingsarbejde, som skulle bruges i forbindelse med den svenske afstemning. Jeg ved ikke, om nogen havde forestillet sig, at Sydkrafts direktør ville sige noget som helst andet, men det er åbenbart tilstrækkeligt for hr. Ivar Hansen til, at han går herop og meddeler, at det er et bestillingsarbejde, og at der intet grundlag er for diskussionen om de geologiske problemer i forbindelse med Barsebäcks placering. Jeg mener, at den bemærkning ligger helt på niveau med det, som fru Birgith Mogensen sagde om atomkraftens miljøvenlighed, at den var en billig energikilde og sådan noget. Det er det sædvanlige plattenslageri fra atomkrafttilhængernes side, og det er ikke værd at tage alvorligt.

Snarere skulle man, netop med baggrund i de geologiske problemer, fremhæve som en pointe, at det er endnu en afsløring af, hvor lemfældigt og ukvalificeret både den svenske planlægning og de danske myndigheders accept af Barsebäck er foregået.

Den anden pointe i det er, at på endnu et område er der sat spørgsmålstejn ved den

påståede uendelig lille sandsynlighed for en kernenedsmeltning eller alvorlige uheld, som både regeringen og socialdemokratiet klynger sig til i forbindelse med Barsebäck. A-krafttilhængerne har ligefrem for vane at slynge om sig med disse umådelig små sandsynligheder, varierende mellem 1:50.000 reaktorår og 1:1.000.000.000 reaktorår – igen et område, hvor den svenske rapport er betydelig mere nøgtern og nævner som den maksimale sandsynlighed 1:10.000 reaktorår.

Men jeg vil godt sige, at for os er det uendelig uinteressant, hvilken decimal der skal på i disse sandsynlighedsberegninger, og jeg mener, det er uendelig uinteressant også for befolkningen. Det eneste, der faktisk er interessant i forbindelse med sandsynlighedsberegningerne, er, at sandsynligheden faktisk er til stede, at man ikke på nogen måde kan afvise risikoen for en kernenedsmeltning, og at vi selvfølgelig må afvise, at folk skal leve med den risiko, som det er at leve i skyggen af et atomkraftværk. Derfor skal Barsebäck lukkes, og derfor skal det ske nu, sådan som VS, retsforbundet og SF foreslår.

Af uransagelige grunde har de radikale ment, at Barsebäck hellere skal afvikles over en 5 års periode eller måske noget mere, hvis man nedtrapper aktiviteten, og det kan jo i hvert fald ikke skyldes, skal vi sige en vurdering af sikkerhedsproblemerne, miljøsikro eller sådan noget. Derimod kunne det nok være, fordi det radikale venstre for tiden gør stort set alt for at leve op til den glimrende karakteristik af de radikale, at de fører politik på følgende måde: ét skridt frem og ét skridt tilbage – efterfulgt af et dundrende »måske«. I hvert tilfælde finder jeg det usmageligt med et parti, som ved særlige lejligheder – som pudsigt nok altid falder sammen med valgkampe o. lign. – fører sig frem som den store miljøbeskytter og så i øvrigt til daglig svækker indsatsen ved at underløbe de initiativer, som man selv har forsøgt at slå sig op på.

Essensen af det radikale forslag er, at miljø og sikkerhed er noget, man i det radikale venstre er klar til at slå en handel af omkring.

Steffensen (KrF):

Kristeligt folkeparti finder, at disse to beslutningsforslag er overflødige i dag, da det